

GRABER-MARE
(NAGYVÁRAD)

Joi 1 Maiu st. v.
13 Maiu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 33.

ANUL XVI.

1880.

Pretiuł pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Români'a 2 galbeni.

Ortografi'a cea nouă.

Amu așteptatu cu mare doru decisiunea Academiei noastre în cestiunea încurcata a ortografiei, căci speramu, că areopagul nostru literaru va reeși a complană controversele în privinț'a acest'a și va stabili unu modu de scriere, care se se pōta acceptă apoi de cătra toti aceia cari ținu în mână unu condeiu.

Amu fost și sūntemu de parerea, căreia i-amu datu espresiune si în nr. 22 al foi nōstre, că numai o reconciliare între cele două sisteme ortografice, între etimologismu si fonetismu va putē se produca rezultatul doritu.

Amu speratu, că Academ'ia, în care s'a și accentuatu acestu principiu, va luă conclusiunea sa în acēsta direcțiune, — și astfel amu credutu, că acusi ne vom bucură toti români de o ortografia, care va putē se devina generala.

Înse, durere, ne-amu înșelatu în așteptările și credințele nōstre. Satoririle ortografiei nouē, pe cari le publicaramu în nr. trecut, ni-au produsu durerōs'a desamagire, că nici de asta-data nu s'a satoritu o ortografia acceptabila de cătra toti barbatii români de litere.

Nu, pentru că nou'a ortografia nu se întemeieza pe reconciliarea celor două sisteme ortografice, ci — prin escluderea așă dicându totala a unuia — se cladesce numai pe celalaltu. Academ'ia, în locu de a caută o cale de mijlocu între etimologismu și fonetismu, a adoptatu — cu forte mici concesii — sistemul foneticu.

„Pe când ortografi'a de pân'acum a Academiei române — dice dl raportoru — eră întemeiata pe unu etimologismu temperatu prin concesii fonetice: ortografi'a propusa în proiectul de față este întemeiata pe unu fonetismu temperatu prin necesități etimologice“.

Pe scurtu: pân'acum etimologismu, ier de acuma înainte fonetismu. Și se mai adaugemu: pân'acuma unu etimologismu estremu, ier de acuma unu fonetismu estremu; va se dica, din unu estremu în celalaltu!

E bine, respunda ori ce omu nepreocupatu: pōte-se speră că acēsta hotarire se multămēscă pe toti literatii români? prin urmare pōte-se crede, că nou'a ortografia a Academiei se se adopte de tōta literatur'a româna?!

Nu! Ar fi o amagire a sustinē acēst'a. Unu sistem u ortograficu românu, care se întemeieza pe principii unilaterale, care pūrcede din fonetismu si esclude mai cu totul etimologi'a, nu pōte fi menitu se deslege la noi cestiunea ortografica.

Se pōte și credemu, că majoritatea il va primi, dar vietia îndelungata totusi nu va avē, căci nici odata nu

va putē prinde radecini adânci în idiomul românesc. Ortografi'a de pân'acuma a fost unu — escesu, ier acēst'a este unu — regresu. Progresul culturalu românu, ferindu-se de amēndoue, va merge înainte — pe calea de mijlocu.

I. V.

Serman'a violinista!

— *Novela originala.* —

(Urmare si fine.)

Si în Paulu începū de nou lupt'a între amorul lui si întru natur'a lui sburdatica neconstanta, si asta lupta il convinse, că el nu-i în stare a fericī nici odata pe Lucia, ci din contra el si viitoriuł ei frumosu il va înveninā atunci când o legatura sânta nedespartibila i va legā la olalta. El simți si se convinse deplinu, că el e unu miserabilu; dar atâta taria avū a se rupe de cătra Lucia. Dōra Lucia il va uitā cu timpul pe el, infidelul, nevrednicul, cu blastemu dōra, dar în fine totusi va aflā limiscirea si fericirea dorita.

O! Paulu reu ai cunoscutu anim'a amantei tale! Si el abđise de Lucia si de a dōu'a ora! Si perī în negurile vietii. Sūnt ōmeni cari nu-su în stare se fericēscă pe cineva în lume. Oh! Lucia, primul teu amoru te-a constatu fantasiile tale, iluziuniile efemerice, speranțiele tale, junesci, si al doile amoru te-a constatu vietia!

*

Acōrdele ultime espirara, vântul le-a dusu pe susurarea lui departe, departe, par că si el ar plānge, ar plānge sinistru printre crengile uscate, fără frundie, ar plānge si el femeia trista, careia i se rapise totu ce avea pe pamēntu, totu ce o legā cătra acela, în al carui sufletu eră unu desertu pustiu, peste care vântul rece trece fără a se împedecā în ceva, iute fulgerându.

Ce sōrte a ajunsu frumos'a Lucia, superb'a artista!

Mân'a, ce dupa atâția ani, în sēr'a descrisa la începutu, de nou jocă ariele si tonurile cele sgduitōre, oboși, osteni, si în anim'a Luciei renviā trecutul, si o scōse din pasivitatea, din apati'a simțemintelor ei. Si vântul care jocă cu perul de pe fruntea alabastra a sermaneii femeii par că-i deșteptā multe, totu mai multe inagini, visuri, dureri, si de nou, isi simțea anim'a plāngēndu, si sangerându.

— Ddēule! — eschiamā biēt'a femeia parasita, pe trunsa de o durere sufletēscă, si fisica; i s'a frântu o vēna a animei, d'abiā se trase pân' la patu si unu torrentu de sânge o înaduși. „Asta mi-e finalul“, — adause biēt'a femeia, perdiēndu-si presinț'a, si simțirile o parasira. Aici zacū biēt'a fără ngrigire, fără ajutoriu omenescu.

Si vântul prin ferést'a deschisa stinse candel'a mica peste care ângerul mortii isi întinse deja aripele sale negre.

În odai'a mica domniã tacere, nici respirarea muribundeii nu o conturbã, si afara erã negra nôptea. De odata în tacerea nopții o cõrda a violinei plesni, se frânse. Așiã sunã cá si când o viétia plina de dureri isi respira ultimul suspinu. Lucia se trezi din deliriul ei la sunetul cõrdei frãnte, si se îngrozí de vântul sfueratoru; erã singura, parasita, muribunda.

— Ddifeule! Paulu! Paulu! — si-si ascunse capul între perinile patului, si o lumina sãnta a speranței dulce intrã în sufletul ei muribundu. Nu va durã multu, si tôte suferintiele vor încetã, si va veni unu ângeru bunu si i va duce sufletul la unu locu unde va uitã cá problem'a vietii i-a fost suferint'ã. Apoi i pareã, cá ângerul se apropia de ea, si privindu la el, recunoscũ pe Paulu. Si ângerul, Paulu priviã la ea asiã de tristu, asiã de rogatoriu, cá si când ar cere iertare: „Te iertu Paulu; te iertu Paulu!“ — sîoptí ea, si i întinse mân'a cu unu simtũ fericitu, si Paulu i întinse mân'a si i sîoptí linu: „Vina Lucio, vina la unu locu efemicu, la ceriu, unde vom fi totusi fericiti la olalta!“ Apoi luãnd'o de mãna si-a svlaturatu aripele în alte regiuni fericite sburãndu: „Ah! Paulu, Paulu, cât de fericita-su!“ Si Paulu, nãlc'a ce statea nôptea naintea ferestrilor Luciei, invocatu cu putere supranaturala, a venitu la patul de mórte al Luciei, cáci Paulu a ascultat tonurile víi, plãngerea trista, desperata, a auditu apoi fivletul bieteii Lucie, si ânim'a lui a suferitu asemenea dureri.

— Lucio, Lucio scumpa! — si lacrimile i curgeau cá o jertfa adusa trecutului. — Lucio, trezesce-te din visarea ta, si me ierãta! — dar Lucia dormiã si numai în visu se ocupã de Paulu, si corpul sermanei Lucie tresaltã de dureri convulsivu, ea totu visã. Visãza Lucio frumosu ultimul teu visu, cáci viétia ti-a fost atãt de amara!

— Scumpa draga, trezesce-te, nu me lasã în desperare! — ierãta-me! — dar ea nu s'a treditu, nu si-a deschisu ochii sã vedã pe Paulu, sã-l ierte, ci totu dormiã suridiëndu.

Lui Paulu i s'a frãntu ânim'a, i disparũ surisul liniscitu, i se parũ cá o ironia cruda raspunde la rugãrile lui. De odata fisionomiã amanteii lui se schimbã, geniul mortii se luptã, o lupta scurta cu o viétia frãnta fu acést'a. Unu suspinu linu si Lucia espirã.

— O! sörte, dar trebue sã pieru în lume fãr' a fi dobãnditu iertare dela acea acarei viétia eu am nimicit'o!

Si auror'a candida se aretà pe firmamentu, si ântãi'a rosa a crepusculului de diõri se reflectã prin ferestrite colibiõrei pe o faãã palãnda, mórta si pe o figura omenesca, ce ingenunchiãndu ênsusi pareã ângerul mortii.

*

Si timpul trece, trecũ ierna, trecũ primavãra, si e tãmna, frundiele cadũura de nou, mãnate de vântu, acolo unde ajungu toti, la nimicire. Asta e si icon'a vietii.

E tãmna, vântul sufla, linu si tristu legãnãndu firele de ierba uscate, unu aeru posomoritu melancolicu adãã tristu.

În cimiteru vântul usõru plãca plesii cipresi si se jõca cu uscatele cununi de pe crucei, cá si când ar voi a le aruncã de acolo, a stêrpi de acolo cele din urma semne esterne ale iubirii pentru fiint'ã care suptu gl'ãa rece isi dorme somnul eternitãii.

O cruce negra stã între altele, si pe aceea e gravatu: „Serman'a violinista, serman'a Lucia“. Acela e mormântul bieteii Lucie; cine sciã deãa si-a continuatu si dincolo visul frumosu, visul din urma? Mormântul nu raspunde. Numai o persõna erã care credea, cá i va

respunde mormântul, i va raspunde vocea Luciei din mormântu.

Si veniã acea persõna, viniã Paulu în tóta sér'a, ingenunchiã naintea crucei, si se rogã ferbinte, apoi isi închinã capul frumosu spre mormântu si ascultã, ascultã cu atentiune încordata: „Me ierti, Lucio?“ — suspinã din peptu afundu, apoi ascultã ierãsi. Dar mormântul nu vorbesce, si el totusi sperã cá va audi vocea timbrata a Luciei. Vântul se jocã si cu perul lui Paulu, dar lui nu-i pasã. Si el în diu'a urmatõre ierãsi veniã, si de erã palita cunun'a de pe cruce, ierãsi aduceã alt'a, si vântul se jocã cu cununile uscate din cimiterimu.

Si a trecutũ tãmna si Lucia nu a respunsu la implorãrile lui Paulu, dar nici nu s'ar fi auditu cuvântul debilu de vântul de tãmna.

A venitu apoi frumos'a primavãra, si Paulu odata, cá totu-de-una, ierãsi a venitu la mormântu, si a ascultat de nou încordatu. Trupul lui erã frãntu de dureri, si ochii lui ardeau în focu misticu, ochii aceia ce odata cu superbia si întrecere priviau în lume. Si o filmela mica, în durerea-i trista isi deplãngea sotil iubitu, fericirea perduta. Plãnge, sermana pãserica, asta ti-e sörtea! Si Paulu a ascultat perdutu — — — apoi paserutiã tacũ, de odata crengile arborilor cari renviau la o viétia nõua, linu isi plecãra vërfurile lor, mișcarea trecũ dela unu arbore la arbore, si cununile de pe crucei causãra o zuzurãre lina, cá si când unu geni bunu, s'ar fi scoboritu neveditũ si cá si când acela ar fi sîoptitũ printre frundie: „Destulu! destulu, Paulu!“ si în ânim'a lui resunã sîoptirea mãngãiatõre, si ânim'a-i se umplũ de bucuria nespusa, i se parũ cá Lucia îl mãngãia dulce, si cu respirare isi impreunã sufletul lui cu al amanteii sale, cu a violinisteii, cu a Luciei... Si vântul linu se jocã cu cununile uscate din cimiterimu.

Iulia Câmpianu.

C e e n o u ?

Moștenitorul de tronul Rudolf s'a rentorsu din Budapesta marti la Viena. Pe timpul petrecerii sale în Budapesta a primitu felicitãri din tôte pãrțile la fidãntiãrea sa. În numele episcopatului r. c. îl salutã Simor, asemenea îl întimpinãrã și deputãtiunile corpurilor legiuitõre, primul ministru în numele guvernului, primariul orasului, și alte corporãtiuni și deputãtiuni. Din Viena va merge ierãsi la Brusela. Se ãice, cá cunun'ã se va serbã în carnevalul viitoru.

Serata la curte în Buda. La 10 l. c. în castelul regescu din Buda s'a datu o splendida serata, care se începũ la 8 ore si la care se invitãra 400 de persõne. Toãletele damelor erãu d'o elegãntiã distinsa, colorile deschise: mai ales albu, vënetu, verde și lila; dupa forma, toãletele erãu decoltate și cu șlepurí lungi. Barbãtii erãu toti în gala mare, magnãtii și deputãtii în costumu naãionalu ungurescu. Regele și regin'a intrãra în sala la optu ore; regina avea robe de faille suru de colõrea margelei, garnisita cu dantele sure, decoltata și cu șlepu lungu, în peru unu diademu de diamante, în grumãdi unu colier duplu de diamante; regele erã în uniforma de generalu la husari; moștenitorul de tronul în uniforma de colonelu.

Diu'a onomastica a Dõmnei Romãniei, precum cetimũ în „Romãnul“, a fost serbata, joi dupa Pãsci, pretotindeni în mijlocul veseliei generale a poporului, care a gasitu o ocaziune de a-si manifestã din nou simfimiintele de recunoscintia si de iubire ce are cãtra ilustr'a mãngãiatõre a tuturor suferintielor, cãtra cea d'ãntãiu dõmna de caritate în timpul resboiului.

Diet'a a începutu sã desbãta marti proiectul de lege relativu la școlele medie. În ședintiele de mai nãinte s'a votatu unele legi mai mica însemnãtate, s'a decisu a se dã voia procurorului d'a putã urmãri pe Ver-

hovay si secundantii sei din eaus'a duelului de asta ierna; cas'a magnatilor asemenea a decisu estradarea br. Majthényi.

Societatea Crucea Roșia a Ungariei, sub înaltul protectoratu al Maj. Sale regin'a. a ținutu la 10 l. c. adunare generala în Budapesta sub presiudu Maj. Sale în sal'a de gala a Academiei de sciint'e. Acesta adunare a devenitu o adeverata serbat'ore, căci la ea luara parte ministrii, înalt'a aristocrația, membrii ai corpurilor legiuito're, si cea mai aleasa societate. Maj. Sa într'a în sala la 11 si $\frac{1}{2}$, însoțita de moștenitorul de tronu Rudolf, de archiducele Iosif si de archiducessa Clotilda, — ier' principele Coburg și soția acestuia, principessa Luisa, sosira mai de graba. Primirea fu cât se p'ote de entusiastica. Maj. Sa (în robe de metasa neagra, cu brodarii mici și margele negre, pe capu cu peleria Rembrandt) deschise adunarea prin câteva cuvinte și în sarcin'a cu conducerea agendelor pe archiducessa Clotilda. Se ceti apoi raportul comitetului, mai multe propuneri se primira unanim, se alese comitetul nou, si în fine Maj. Sa încheia adunarea.

Sciri personale. *Di V. A. Urechia* s'a întorsu la Bucuresci din Viena, unde a luat' ultimele mesuri în privința ilustrațiilor si a hârtiei, pentru că albumul Macedo-Român s' p'ota apar' cât mai cur'nd. — *Episcopul Fogarassy* din Transilvania a fost lovit' în septemân'a trecuta de v'ntu; nu este speranția s' se p'ota însăn'etosiá. — *Br. Haymerle* și soția sa au sositu în septemân'a trecuta la Budapesta. — *Di Atanasiu Rácș*, deputatu dietalu, s'a alesu la 10 l. c. vice-comite al comitatului Timiș'ora. — *Br. Paul Sennyey* s'a alesu prin aclamațiune deputatu dietalu într'unu cercu al orasiului Poșon. — *Printul Henricu Battenberg*, fratele principelui domnitoru al Bulgariei, a statu în septemân'a trecuta câteva zile la Bucuresci, venindu din Bulgaria, apoi a venit' la Sinaia la Domnul și D'omn'a României și de acolo s'a întorsu în Germani'a.

Hymen. *Di Teodor Ceontea*, profesorul la institutul pedagogico-teologicu român' din Arad si-a încredințatu de soția pe domniș'ora Rhea Silvia Bocșianu, fiic'a dlui parocu Moise Bocșianu din Curtieșu.

Andrei Mocioni a bolitu unu anu si jumetate. Cur'a — serie „Luminatorul“ — a fost îngrigita din partea celor mai renumiti medici, dar nu putu delaturá b'fa. În sâmbet'a florilor, când pacientul erá pregatitu s' plece din Timiș'ora la Foen, morbul erupse deja n'optea pronunțându-se de odata de pericolu neevitabilu al vietii; din acelu momentu în organismul pacientul se încep' lupt'a de m'orte. Simptómele pâna 'n vinerea pascelor aretau speranția, dar luni pacientului numai pentru câteva momente își veni în fire curata, pe cari le folosi spre a polți: „preotu, preotu!“ După sev'șirea sântei cuminecaturi prin protopopul Dreghețu pacientul ierasi cad'iu în adormire adâncă, care durá nentruptu pâna la ultim'a batere a pulsului, care urmá mercuri în 5 maiu la 9 ore demin'ț'a; adâncu înfristat'a soția, acum pré dniós'a veduva a repausatului, în ultimul restimpu de d'one ore ingemunchia la patul moribundului. În aceeași s'ér'a la 10 ore cadavrul fu transportatu la Foen.

Principessa spaniole în Viena. Cele trei surori ale regelui spaniolu, principessa Maria Isabella, Maria de la Paz si Maria Eulalia, de cur'nd vor întreprinde o calatoria prin Barcelona și Marseille la Roma, și de acolo la Viena. Din Viena vor merge la Berlin și Paris, și la începutul lui iulie se vor întor'ce ierasi la Madrid.

Mersul trenurilor. La cele publicate în nrul trecut' despre nou'a mars'u-ruta a trenurilor ce trecu prin Oradea-mare, avemu s' adaugemu, că trenul ce pleca dupa miéd'iadi din Orade la Clușiu, va plecá d'aice la 5 ore si 10 minute, si nu la 6 si 10 minute. Din Clușiu trenurile vor porni astfel cătra Orade: trenul acceleratu

s'ér'a la 10 ore si 21 minute, trenul de poșta demin'ț'a la 6 si 24 minute, trenul mestecatu demin'ț'a la 7 si 4 minute, acesta va sosi la Orade s'ér'a la 7 ore si 2 minute.

Microfon pentru urechi. Sciint'a în fine a parvenitu s' perfectioneze astfel instrumentul, de care se servescu cei greu auditori, încât face posibilu aud'ul chiar și surdilor din nascere. Inginerul Valery a inventatu acestu instrumentu, numitu microfon pentru urechia și costa la Viena 25 florini.

Téma de f'omete în Români'a. Cetimu în „Bin. Publ.“: Secet'a de care suferimu dela începutul caldurii, ne disperase. Amu avutu o ierna fără plap'ona — așe dice țeranul când nu e zăpada — grâul n'a pututu încolti. Porumbul a fost săditu în prafu și fără speranția de nascere și de mâna: Cu venirea Pascelor, puțina ploia a cațutu, dar puțina numai... saraci'a esista; acum e temere de f'omete, vom ajunge a cumperá pânea cu doi franci.

Sciri scurte. *Unu papucaru din Oradea-mare* a pregatitu miresei moștenitorului de tronu, principessei Stefania, unu papucu de gala, care a fost espusu câteva zile la unu libraru, si se va espedá zilele aceste. — *Baile de langa Oradea-mare* se vor deschide zilele aceste, si anume baile episcopesci la 15 l. c., ier' cele dela Tinca la 16 l. c. — *La Posion* a fost în 7 l. c. unu viforu cumplitu, cu care ocașiune a cad'itu grindina de câte 20 decagrame. — *Senatul imperialu* s'a prorogatu, se dice, că ministeriul lui Taaffe își va dá demisiunea. — *O serata aristocratica* f'orte splendida a avutu locu la 8 l. c. în salónele contelui Fr. Zichy în Budapesta, unde luá parte si moștenitorul de tronu Rudolf, dela 11 ore pâna la 5 demin'ț'a.

Necrológe. *Familia Mocioniana* a anunțiatu astfel m'ortea lui Andreiu Mocioni: Laura Mocsonyi de Foen, nasc. Csernovics de Macsa, — Antoniu Mocsonyi de Foen împreuna cu cons'orte sa Iosefina nasc. barones'a Brudern și cu fii Zeno și si soția acestuia Maria nasc. bar. Fischer și Victoru de Mocsonyi, — Georgiu Mocsonyi de Foen și cu cons'orte sa Elena nasc. de Somogyi, și fiicele Livia, casatorita contessa de Bethlen și Georgina de Mocsonyi, — Mihail de Mocsonyi și cu fii sei Alexandru si Eugeniu de Mocsonyi, cu inima plina de întristare aducu la cunoscința decederea próinbitului și neuitabilului lor — cons'orte, resp. frate, cumnatu și unchiu Andreiu Mocsonyi de Foen odin'ora c. r. supremu commissariu districtualu în Banatul Timiș'ului, membru al fostului consiliu imperialu întaritu, membru ord. al Academiei române din Bucuresci, de reperițe ori deputatu dietalu si congresualu etc., carele dupa unu morbu îndelungatu, împarteșitu de binecuv'ntarea bisericeii, astadi mercuri în 23 aprilu, (5 maiu a. c.) la 9 ore ante mer. în al 68-lea anu al vietii și al 21-lea al fericitei sale casatorii, adormi linu în Domnul. Remașit'ele pan'ntesci ale scumpului decedatu se vor depune spre eternu repausu în morm'ntul familiaru din Foen în comitatul Torontalului, vineri în 25 aprilu (7 maiu a. c.) la ór'a 10 ant. mer. dupa ritul gr. orientalu. Timiș'ora, 5 maiu 1880. Fia-i țerin'a us'ora! — *Solomon Luminosu*, diaconu ceremonialu si profesorul substitutu de music'a vocala la institutul pedagogico-teologicu din Arad, a încetat' din viet'ia la 6 l. c. în etate de 27 ani. — *Paul Popu Luca*, preotu în Cilu, comitatul Arad, a repausatu la 27 aprilu, în etate de 43 ani.

Cronic'a lunei.

Tiner'a regina a Spaniei, precum deja scriseramu, are s' se aștepte în cur'ndu la unu îmbucuraturu actu familiaru. Acesta, anunțându-se oficialu, a produsu mare entusiasm' la Madrid, si în diu'a urmátore s'a arangiatu o adeverata serbat'ore naționala: S'a ținutu unu

serviciu divin, la care a asistat tota populațiunea, și orasiul a fost decorat splendidu. Cortegul curții spre biserica și înapoi, a fost imposant, căci și înaltă aristocrația luă parte.

Noua politica englesă. Lordul Granville, secretarul de stat la afacerile străine, a declarat, la primirea oficială a înalților funcționari ai ministerului său, că noul cabinetu adoptă mântinerea tratatului din Berlin, de și nu-i revendică paternitatea. Cabinetul nu va aderă la nici o alianță cu puterile continentului; el va continua de a întreține cu Franța relațiunile cordiale care exista deja și va sprigini cererea Greciei. Lordul Granville, țiec sfârșindu, că el crede că înțelegerea actuală a agenților franceși și englesi, delegați în Egiptu, va aplană toate dificultățile în care se afla încă guvernul egipteanu.

Principele de Wales pânăcumă a primitu o civistă de 40,000 pundi, dar sum'a acest'a nu-i ajunge și astfel densus de multe ori se afla în perplexitate financiară. Acumă Gladstone, considerându, că principele de Wales s'a purtat foarte afabilu față de liberali, vré să propună în parlamentu, că civilist'a principelui să se urce la sum'a de 100,000 pundi. După marea învingere, principele a facutu însusi visita lui Gladstone.

Cât costa guvernul englesu. Primul lordu al Tesaurăriei, ministrul de finanțe, ministrii de interne, de externe, al Indiilor și al reșhoiului, primescu fie-care câte 125,000 lei noi. Lordul cancelar, 250,000 lei. Attorney generalu 175,000 lei; solicitorul generalu, 150,000 lei; lordul cancelar pentru Irlanda, 200,000 lei. Lordul locotiitoru al Irlandei, 500,000 lei; secretarul său generalu, 110,625 lei. Primul lordu al Amiralității, 112,500 lei; lordul presedinte al consiliului privatu și lordul sigiliului privatu, 50,000 lei. Supt-secretarii de stat, 38,500 lei. Celelalte lefuri variéza dela 75,000 lei până la 2,500 lei. Presedintele camerei deputatilor primesce 125,000 lei, și presedintele comitetului, 62,000 lei. Peste totu : 4,409.350 lei.

În „la Revue crit. d'hist. et de litt.“, din 8 aprilie citim, că dl Adalbert Jetteles va publică în curându o colecțiune de cântări populare ale Stiriei și Carnioliei. Multe dintr'ensele sunt inedite. Spunemu această celor cari se ocupa cu literatur'a populară, de ore ce credemu că trebuie să fie numeroșe asemenea de facutu între cântecile și obiceiurile poporului român și acele ale Carnioliei. Ne aducemu aminte că asta tòmna Aug. Picq și Philib. Bréban, în legend'a lor asupra curții de Argesiu, publicată în „la Rev. de France“, țiecau că exista între „Bréul“ românesc și asă numitul „Polster-tanz“ al Carnioliei o asemenea minunată. Și-apoi Friu-lul e asă de aproape de provinciile din cari dl Jetteles au adunatu cântecile colecțiunii sale, și se știe că Friu-lul e unu isvoru nesecat de obiceiuri, locuțiuni, etc. românești.

Mod'a de Paris. Într'unu balu, ținutu la dl Grévy, soțiele ambasadorilor din China și Japan au facutu furori cu costumele lor naționale. Tote damele au admiratu mai alesu toalet'a chineză. În curënd avemu să vedemu și la noi toaleta à la chinoise.

Dela curtea Belgiei. Libertatea cultelor nu pôte fi nicăiri mai mare, de cât în Belgia; deveda despre această pôte servi urmatoru faptu : Copiii regelui se cresc în religiunea catolică, și se botéza la Laeken de cătra însusi arhiepiscopul dela Mecheln. După usul vechiu, actul se seversiesce în present'a primarului comunei, care semnéza că martoru biletul de botezu, înscriindu-l în registru. Dar, din întâmplare, primarul din Laeken este evreu, și astfel biletul de botezu al prîntiului moștenitoru al Belgiei este semnatu de unu rege, de unu arhiepiscopu și de unu primaru. Celu d'ântăiu este luteranu, celu d'al doile catolicu, ier celu d'al treile jidanu!

În Italia se începura luptele electorale, căci opozițiunea dându unu votu de blamu guvernului, acesta a disolvatu camer'a; caus'a ce a produsu acestu conflictu, este impositul macinatului, pe care opozițiunea ar vré să-l desființeze; guvernul a declarat în decretul său pentru convocarea colegiilor electorale, că este în acordu asupra necesității d'a se desființă acestu impositu.

Femeile ruse joca unu rol importantu în diplomația lor. Aceste, firesce, aparțin înaltei aristocrații. Unu țievaru din Berlin publică o lista a lor. Conform acesteia, în capital'a Germaniei trei principesse ruse funcționéza că agente politice, la Constantinopolu o principessa, la Viena o contessa, la Roma o contessa și o principessa, și asă la tôte curțile, ma încă și în America. O astfel de dama, care face mai ales serviciu de spionagiū, capeta pe anu câte 80,000 fl.

Testamentul unui escentricu. Anul trecut u mori la Berlin unu escentricu, acărui avere eră destul de însemnată. El luase în privința înmormentării sale dispozițiuni atât de bizare și estravagante, în cât autoritățile s'au vediatu silite a interdice escentarea a diferite clause a testamentului; astfel amicii sei fure autorisați a rostogoli unu după altul, în urm'a carului funebru, unu butoiu cu bere, pe care trebuiau apoi să-l goléca pe mormentalu său. Eră unu codicilul ce nu trebuia să fie deschisu de cât la unu anu după mórte, ceea ce s'a facutu acum. Acestu codicilul creiéza unu fondu de 10 mii mărci, acărui interese vor fi întrebuințate a plăti în fiecare septemăna unu sfertu de tona de bere de Bavaria vechilor obiceiuiti a unei berării unde defunctul isi petrecea adese serile.

Unu duelu înfricosiatu și fără precedentu s'a întâmplatu, se pare, la Valpareso : Unu musiciantu fuse viu superatu de unu profesoru de musica, pentru care-l provocă să se bata la pianu. Lupt'a a duratu 48 ore fără a mănca, fără a bé și fără a se odihni nici unu momentu și într'acestu timpu ambii artisti au cântatu pe instrumentele lor fără armistițiu și fără iertare. Una din condițiunile duelului eră că se nu cânte nici o bucată de dantiu d'ori ce fel ar fi. Unul din luptatori a facutu de 150 ori „Miserere“ din „Trovatore“ și în momentul când îl reincepea pentru a 151 oară, a caditu pe pianu... murise. Cât despre adversarul său, transportatu într'o stare de desperatu la spitalu, viét'a-i e în pericolu. Cei patru martori ai acestui faptu, pe atât de estrordinaru dau semne de alienațiune mintală. Pianele sunt într'o stare de mila din caus'a duratei acestor exerciții ce le-au suportatu.

Albanesii și muntenegrinii se vor ciocni acusi. Turcii au deșertatu teritoriul albanu cedatu la Berlin Muntenegrului, înse albanesii nu vreu să se supuna odata cu capul, ei pe când turcii eșira d'acolo, ei se harnmăra și țieșera muntenegrinilor : „Veniti și luați, deca puteti!“ Înse muntenegrinii pânăcumă n'au încercatu; dar ambele părți se gatescu de reșhoi.

Sciri străine. *Guvernul englesu* a numitu pe generalul Stewart generalu-șefu al trupelor englese în Afganistan. — *Gorciacoff* se afla din ce în ce mai bine. cu tôte aceste înse e încă foarte slabu și suferă de insomnia. — *Guvernul bulgaru* pregatesce o adresa către țaru prin care voiesce să-l rógă a luă înapoi slot'a daruita Bulgariei, de ore-ce réu'a stare financiară a Bulgariei nu permite a acoperi cheltuielile pentru întreținerea corabiilor. — *Isgonirea iesuitilor din Franța* a deșteptatu frica în mai multe state, că densus d'ora se vor aședii acolo, deci s'au luat mesuri pentru oprirea lor. — *Principele Bismarck* a declarat, că e obositu, căci parlamentul germănu i face multa opozițiune.

Proprietaru, redactoru respundietoru și editoru :
IOSIF VULCANU.